

สวดมนต์ มงคลชีวิต

ฟรี CD

บทสวดมนต์ทำวัตรเช้า-เย็น
และพระคาถาต่างๆ

ตัวโต
อ่านง่าย
สวดสบาย
คนแก่อ่านง่าย
เด็กอ่านดี

รวบรวมบททำวัตรเช้า-เย็น แพล และบทสวดมนต์อื่นๆ
ตามแบบฉบับสวนโมกขพลาราม อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี
เหมาะสำหรับ มีไว้ประจำวัด สำนักสงฆ์ สำนักปฏิบัติธรรม
เพื่อเป็นคู่มือสวดมนต์แก่ภิกษุ-สามเณร อุบาสก-อุบาสิกา

โดย คณาจารย์แห่งสำนักพิมพ์เสียงเชียงใหม่

คู่มือ
ชม

โหนดพระศิวะ

ทำวัตรเช้า-เย็น แพล สำหรับอุบาสก-อุบาสิกา

คำนำ

การสวดมนต์เป็นเอกลักษณ์และเป็นกิจวัตรประจำวันของชาวพุทธผู้เคารพนับถือพระรัตนตรัยเป็นที่พึงสูงสุดของชีวิต เพื่อเป็นการรำลึกถึงพระคุณของพระรัตนตรัย และเพื่อให้จิตใจเกิดความสงบร่มเย็น เมื่อใจสงบ ไม่ฟุ้งซ่านก็จะทำให้การดำเนินชีวิตประจำวันเป็นไปอย่างมีความสุข ดังนั้น การสวดมนต์จึงกลายเป็นประเพณีและพิธีกรรมอันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่อยู่ในวิถีชีวิตของชาวพุทธมาจนถึงปัจจุบัน

หนังสือ คู่มือไหว้พระสวดมนต์ เล่มนี้ ได้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมุ่งประโยชน์ ๓ ประการคือ

- เพื่อเป็นการเผยแผ่หลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้ดำรงมั่นคงยาวนานเท่านาน
- เพื่อเป็นคู่มือในการสวดมนต์สำหรับอุบาสก อุบาสิกา และพุทธศาสนิกชนผู้สนใจทั่วไป
- เพื่อเป็นการฝึกจิตและเจริญปัญญาสมาธิไปพร้อมๆ กัน อันเป็นการสร้างความสงบสุขให้เกิดขึ้นในใจ

การมีสติทำให้เรามีทุกอย่าง การขาดสติทำให้เราขาดทุกอย่างเช่นกัน เพื่อความเป็นมงคลชีวิต และเพื่อความเจริญงอกงามยิ่งๆ ขึ้นไป ควรที่เราจะสร้างคุณดีให้แก่ตนเอง อุทิศผลให้แก่เพื่อนร่วมชาติ ร่วมโลก ให้ได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ด้วยความสามัคคี และความซื่อสัตย์ทุกๆ ท่าน

ด้วยมุ่งหวังความเจริญงอกงามแห่งพระพุทธศาสนาเป็นที่ตั้ง
ขอความสุขความเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ จงมีแต่ทุกท่าน
สำนักพิมพ์เสียงเสียง เพียรเพื่อพุทธศาสน์

สารบัญ

ภาค ๑ ท้าวตรี เข้า-เย็น

บทท้าวตรีเข้า

บทบูชาและนมัสการพระรัตนตรัย ๗

บทบูชาภาคนมการ ๙

๑. พุทธชาภิกฤติ ๙

๒. ชัมมาภิกฤติ ๑๑

๓. สังฆาภิกฤติ ๑๒

๔. รตนัตตขัปปภวามคาถา ๑๓

๕. สังเวศปริกิตตนาปาฐะ ๑๔

ชาตปฏิภูมปัจจเวกขณปาฐะ ๑๙

ตั้งขณิกปัจจเวกขณปาฐะ ๒๒

ปัตติทานคาถา ๒๔

สัพพปัตติทานคาถา ๒๖

บทท้าวตรีเย็น

บทบูชาและนมัสการพระรัตนตรัย ๒๘

บทบูชาภาคนมการ ๓๐

๑. พุทธชาอนุสสติ ๓๐

๒. พุทธชาภิกษิตติ ๓๑

๓. ชัมมานาอนุสสติ ๓๔

๔. ชัมมาภิกษิตติ ๓๔

๕. สังฆาอนุสสติ ๓๖

๖. สังฆาภิกษิตติ ๓๘

อดีตปัจจเวกขณปาฐะ ๔๐

อุททิสสนาธิฎฐานคาถา ๔๓

ติโลกวิชชราชปัตติทานคาถา ๔๕

ภาค ๒ บทสวดมนต์พิเศษบางบท

บทบูชาภาคนมการ ๔๗

สรณคมนปาฐะ ๔๗

ทิวัดติงสการปาฐะ ๔๘

เขมาเขมสรณทมิภิกคาถา ๔๙

การสูตตคาถา ๕๑

อิริยชนคาถา ๕๑

ติลักขณาทิกคาถา ๕๒

ภัทเทภรตตคาถา ๕๔

ชัมมคารวาทิกคาถา ๕๕

โอวาทปาฏิโมกขคาถา ๕๗

ปฐมพุทธภาสิตคาถา ๕๘

ปัจจฉิมพุทธโอวาทปาฐะ ๕๙

บทพิจารณาสังขาร ๕๙

อภิณหปัจจเวกขณะ ๖๑

บทคาถาโพธิบาท ๖๒

บทคาถามงคลจักรวาลแปดทิศ ๖๓

คำไหว้บูชาพระเจ้าสิบชาติ ๖๔

คำไหว้บูชาบารมี ๓๐ ทิศ ๖๕

บทโพชนังคปริตร	๖๖
นมัสการพระอรหันต์ ๘ ทิศ	๖๗
วันทามิ พุทธัง	๖๘
วันทาเด็ก	๖๙
วันทาพระ	๖๙
คาถาหว่านทราย	๗๐
บทถวายพรพระ (อิตปิ โส)	๗๑
บทพุทธชัยมงคลคาถา (พาหุง)	๗๒
บทชัยปริตร (มหากา)	๗๔
บทสัพพมังคลคาถา (ภาวตุสัพ)	๗๕
บทคาถาขึ้นบุญชู	๗๖
บทพระพุทธคุณ ทำนองสรภัญญะ	๗๘
บทพระธรรมคุณ ทำนองสรภัญญะ	๗๙
บทพระสังฆคุณ ทำนองสรภัญญะ	๘๐

ภาค ๓ ศาสนพิธี

วิธีสมทานอุโบสถศีล	๘๑
คำประกาศอุโบสถ	๘๒
คำอาราธนาศีล ๕	๘๘
คำอาราธนาพระปริตร	๘๘
คำอาราธนาธรรม	๘๙
คำสาธุการเมื่อพระแสดงธรรมจบ	๘๙
คำถวายข้าวพระพุทธร	๙๑
คำลาข้าวพระพุทธร	๙๑
คำขบขันข้าวใส่บาตรและของทำบุญ	๙๒
คำถวายสังฆทาน (สามัญ)	๙๒
คำถวายสังฆทาน (อุทิศ)	๙๓
คำถวายของใส่บาตร, คำจบทาน	๙๓
คำลากลับบ้าน	๙๔
บทแผ่เมตตาให้ตนเอง	๙๔
บทแผ่เมตตาแก่สรรพสัตว์	๙๕
บทแผ่ส่วนกุศล	๙๕

หลวงพ่ออินทร์สาโร,

ทำความเข้าใจการสวดมนต์ทำวัตร*

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง เราควรจะมีเข้าใจที่ดี สำหรับคำว่า “ทำวัตร” ไม่ให้เป็นเรื่องการอ้อนวอนบวงสรวง ไม่แต่งตั้งพระพุทธรูปให้เป็นผู้รับการอ้อนวอนบวงสรวง โดยไม่รู้สีกตัว

การทำวัตรเช้าทำวัตรเย็น หรือการสวดมนต์เข้าเฝ้าเย็นนั้น ไม่ได้ทำเป็นการอ้อนวอนบวงสรวง แต่เป็นไปในลักษณะที่ดีกว่า ประเสริฐกว่า และให้เป็นที่อยู่ในรูปของไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) ที่นี้เรามาดูการทำวัตรของเรา ทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็นนี้ เราต้องสำรวมระวัง บังคับตัว บังคับใจ อย่างนี้ก็เป็น ศีลสิกขา.

การที่เรามีสติใจจดจ่ออยู่ในวัดถุที่เราทำวัตร คือพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ หรือคุณของพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ นี้ก็แน่นอนว่าเป็นพุทธานุสสติ ธัมมานุสสติ สังฆานุสสติ เช่นนี้เป็น สมาธิสิกขา หรือจิตตสิกขา.

ความรู้สึกตัวในลักษณะของสัมปชัญญะ ซึมซาบอยู่ในคุณของพระพุทธรูปองค์เป็นต้น ว่าเป็นอย่างไร ในบท “พุทธวาทหนุตวรตาทีคุณาภิกุโต” นี้แสดงลักษณะที่ต้องรู้ต้องเข้าใจ ให้ซึมซาบแจ่มแจ้ง นี้เป็น ปัญญาสิกขา.

*คัดย่อจากบทธรรมบรรยายเรื่อง “ทำวัตร คืออะไร”

ไม่ได้ทำวัตรแต่เพียงปากว่า เหมือนนกแก้วนกขุนทอง หรือบางทีก็ทำวัตรด้วยความจำใจ ทำด้วยใจที่เลื่อนลอยไปในที่ต่างๆ ปากก็ว่าไปอย่างนกแก้วนกขุนทอง อย่างนี้เป็นศีล สมาธิ ปัญญา ไม่ได้

ที่นี้การทำวัตรของเราเหมือนกับจะไปเฝ้าพระพุทธองค์เข้าเฝ้าเป็นประจำ เดียวนี้พวกเราก็ยังไปเฝ้าพระพุทธองค์จริงๆ องค์แท้ที่เหลือน้อยโดยพระคุณ ในลักษณะที่ว่าธรรมะคือพระองค์ พระองค์คือธรรมะ :- “ผู้ใดเห็นตถาคต ผู้หนึ่งเห็นธรรม ผู้ใดเห็นธรรม ผู้หนึ่งเห็นตถาคต”

ในการทำวัตรเช้าทำวัตรเย็นนี้ อย่างน้อยก็ได้ ๓ เรื่อง คือ เป็นการรักษาไว้ซึ่ง ศีล สมาธิ ปัญญา ทุกลมหายใจเข้าออกทุกอิริยาบถอย่างหนึ่ง เป็นการขยันไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าที่ประกอบไปด้วยพระมหากษัตริย์คุณแก่เราอย่างใหญ่หลวง เราก็ไม่ซีเกียจที่จะไปเฝ้าทุกเช้าทุกเย็นอย่างนี้เป็นต้น นี้ก็อย่างหนึ่ง แล้วก็เปิดโอกาสให้ชำระชะล้างเหมือนกะอาบน้ำให้แก่มุ่งใจก่อนจะไปเฝ้า เป็นการแสดงอาบัตินิธรรมเป็นต้น นี้ก็อีกอย่างหนึ่ง

เพราะฉะนั้น ขอได้มีการสำรวมจิตใจ สำรวมทุกอย่างทุกประการ ทั้งโดยปากที่สวดร้อง และทั้งโดยจิตใจที่ทำความรู้สึกคิดนึกในทางสติสัมปชัญญะ กระทั่งรู้ความหมายของคำที่ทำวัตร และมีความรู้สึกซึ้งซาบเอิบอาบ ปิติปราโมทย์ สว่างไสว แจ่มแจ้งได้โดยแท้จริง

จึงขอร้องโดยแท้จริง อย่าได้เข้าใจว่า การทำวัตรเข้าเฝ้า เป็นเรื่องเล็กน้อย ให้ถือว่าเป็นบทเรียนที่ไม่มีที่สิ้นสุดจนกว่าเราจะบรรลุเป็นพระอรหันต์.

พุทธศาสนิกอยู่ไป ไม่มีวันตาย

ภาค ๑ ทำวัตรเช้า-เย็น
บททำวัตรเช้า

บทบูชาและนมัสการพระรัตนตรัย

โย โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ,

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นพระองค์ใด, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง,
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ;

สวากขาโต เยนะ ภาคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว ;

สุปฏิปันโน ยัสสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว ;

ตัมมะยัง ภาคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง,

อิเมหิ ลักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปีเตหิ อะภิปุชชะยามะ,

ข้าพเจ้าทั้งหลายขอบูชาอย่างยิ่ง ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น, พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์
ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้, อันยกขึ้นตามสมควรแล้วอย่างไร ;

สาธุ โน ภันเต ภาคะวา สุจิระประรินิพพุโตปิ,

ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, พระผู้มีพระภาคเจ้าแม้ปรินิพพานนานแล้ว, ทรงสร้างคุณอันสำเร็จประโยชน์ไว้
แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ;

ปัจฉิมา ชะนะตานุกัมปะมานะสา,

ทรงมีพระทนต์ยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้าอันเป็นชนรุ่นหลัง ;

อิเม สักกาเร ทุคคะตะป้อนณาการะภูเต ปะฐักคัณฑาตุ,

ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าจงรับเครื่องสักการะอันเป็นบรรณาการของคนยากทั้งหลายเหล่านี้ ;

อัมหากัง ทิมะรัตตัง ทิตายะ สุชายะ.

เพื่อประโยชน์ และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญ.

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ ภาวะวา,

พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ;

พุทธัง ภาวะวันตัง อะภิวาเทมิ.

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน. (กราบ)

สวากขาโต ภาวะวะตา ธัมโม,

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว ;

ธัมมัง นะมัสสามิ.

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม. (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว ;

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. (กราบ)

บทบูชาพระภาคินมการ

(หันตะ มะยัง พุทธิสสะ ภาคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส.)

นะโม ตัสสะ ภาคะวะโต,
อะระหะโต,
สัมมาสัมพุทธิสสะ.

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ;
ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ;
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง. (กล่าว ๓ ครั้ง)

๑. พุทธาภิกุติ

(หันตะ มะยัง พุทธาภิกุติง กะโรมะ เส.)

โย โส ตะธาคะโต,
อะระหัง,
สัมมาสัมพุทโธ,
วิชชาจะระณะสัมปันโน,
สุคะโต,
โลกะวิทู,

พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด ;
เป็นผู้ไกลจากกิเลส ;
เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ;
เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ ;
เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี ;
เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง ;

อนนต์ตะโร ปุริสัทธัมมะสาระถิ,
สัจฉิกา เทวะมะนุสสานัง,
พุทโธ,
ภะคะวา,

เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า ;
เป็นครูผู้สอน ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ;
เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม ;
เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์ ;

โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพีรหิมะกัง, สัสสะมะณะพีรหิมะณิง ประชัง สะเทวะ-
มะนุสสัง สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัตวา ปะเวเทสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้งด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอนโลกนี้
พร้อมทั้งเทวดา มาร พรหม และหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์, พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม ;

โย ธัมมัง เทเสสิ,
อาทิกัลยาณัง,
มัชฌะกัลยาณัง,
ปะริโยสานะกัลยาณัง,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ทรงแสดงธรรมแล้ว ;
ไพเราะในเบื้องต้น ;
ไพเราะในท่ามกลาง ;
ไพเราะในที่สุด ;

สาตถัง สะพัญญะณัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทัง พีรหิมะจะริยัง ปะกาเสสิ,

ทรงประกาศพรหมจรรย์ คือแบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ บริสุทธ์ บริบูรณ์สิ้นเชิง, พร้อมทั้งอรรถะ
พร้อมทั้งพัญจนะ ;

ตะมะหัง ภาคะวันตัง อะภิปุชชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ;

ตะมะหัง ภาคะวันตัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกถึงพระพุทธคุณ)

๒. ธัมมาภิกุติ

(หันตะ มะยัง ธัมมาภิกุติง กะโรมะ เส.)

โย โส สักวาชาโต ภาคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมนั้นใด, เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ได้ตรัสไว้ดีแล้ว ;

สันทิฏฐิโก,

เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ, พึงเห็นได้ด้วยตนเอง ;

อะกาลิโก,

เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล ;

เอหิปัสสิโก,

เป็นสิ่งที่ควรกล่าวแก่ผู้อื่นว่า, ท่านจงมาดูเถิด ;

โอปะนะยิโก,

เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว ;

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูติ,

เป็นสิ่งที่ผู้รู้รู้ได้เฉพาะตน ;

ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปุชชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น ;

ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบระลึกถึงพระธรรมคุณ)

๓. สังฆาภิกฤติ

(ทันตะ มะยัง สังฆาภิกฤติง กะโรมะ เส.)

โย โส สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น หมู่อไ้, ปฏิบัติดีแล้ว ;

อุชุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่อไ้, ปฏิบัติตรงแล้ว ;

ญายะปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่อไ้, ปฏิบัติเพื่อธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว ;

สามิจิปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่อไ้, ปฏิบัติสมควรแล้ว ;

ยะทิทัง, ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ :-

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวบุรุษ ได้ ๘ บุรุษ ;

เอสะ ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ;

อาหุเนยโย, (อ่านว่า อา-หุ-โน-โย)

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา ;

ปาหุเนยโย, (อ่านว่า ปา-หุ-โน-โย)

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาคิดไว้ต้อนรับ ;

ทักขิณเยโย, (อ่านว่า ทัก-ขิ-โน-โย)

เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน ;

อัญชลีกระระณียะ,
 อะนุตตะรัง ปุณฺณักเขตตัง โลกัสสะ,
 ตะมะหัง สังฆัง อะภิปุชฺชยามิ,
 ตะมะหัง สังฆัง สิริระสา นะมามิ.

เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี ;
 เป็นเนื่อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ;
 ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่ นั้น ;
 ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่ นั้น ด้วยเศียรเกล้า ;

(กราบระลึกถึงพระสังฆคุณ)

๔. รตนัตถ์ยปณามคาถา

(หันตะ มะยัง ระตะนัตถ์ยปณามะคาถาย เวะระ สังวะระปะริกิตตะนะปะาฐ์ฐญะ ระณามะ เส.)

พุทฺโธ สุสุทฺโธ กระจุณามะหัตถณะโว,
 โยจันตะสุทฺธัพพะระณฺญาณะโลจะโน,
 โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะมาตะโก,
 วันทามิ พุทฺธัง อะหะมาตะเรนะ ตัง,
 ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน,
 โย มัคคะปะากามะตะปะะเทะภินนะโก,
 โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน,
 วันทามิ ธัมมัง อะหะมาตะเรนะ ตัง,
 สังโฆ สุเขตตารักยะติเขตตะสังญญิตโต,

พระพุทฺธเจ้าผู้บริสุทฺธิ มีพระกรุณาจุห้วงมทรรณพ ;
 พระองค์ใด มีตาคือญาณอันประเสริฐหมดจดถึงที่สุด ;
 เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาป และอุปกิเลสของโลก ;
 ข้าพเจ้าไหว้พระพุทฺธเจ้าพระองค์นั้น โดยใจเคารพเอื้อเพื่อ ;
 พระธรรมของพระศาสดา สว่างรุ่งเรืองเปรียบดวงประทีป ;
 จำแนกประเภท คือ มรรค ผล นิพพาน, ส่วนใด ;
 ซึ่งเป็นตัวโลกุตระ, และส่วนใดที่ชี้แนวแห่งโลกุตระนั้น ;
 ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น โดยใจเคารพเอื้อเพื่อ ;
 พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่น่ากว่านาบุญอันดีทั้งหลาย ;

โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก,
 โลลัปปะทีโน อะริโย สุเมธะโส,
 วันทามิ สัจฉัง อะทะมาทะเรนะ ตัง,
 อิจเจวะเมกัณตะภิปุชชะเนยยะกัง,
 ปุณฺณัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา,

เป็นผู้เห็นพระนิพพาน, ตรัสรู้ตามพระสุคต, หมูเด ;
 เป็นผู้ละกิเลสเครื่องโลเล เป็นพระอริยเจ้า มีปัญญาดี ;
 ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่หนึ่ง โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ ;
 วัตถุประสงค์ยัง วันทะยะตาทิสัจฉะตัง,
 มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะลิตธิยา.

บุญใด ที่ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งวัตถุประสงค์สาม, คือพระรัตนตรัยอันควรบูชายิ่งโดยส่วนเดียว, ได้กระทำแล้วเป็นอย่างยิ่ง
 เช่นนี้, ขออุปมาทั้งหลาย จงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเลย, ด้วยอำนาจความสำเร็จอันเกิดจากบุญนั้น.

๕. สังเวคปริกิตตนปาฐะ

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปันโน,
 อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ,
 รัมโหม จะ เทสิโต นียยานิโก,
 อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก,
 สัมโพธะคามิ สุคะตูปะเวทิตโต,
 มะยันตัง รัมมัง สุตฺวา เอวัง ชานามะ,
 ชาติปิ ทุกขา,
 ชะราปิ ทุกขา,

พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้ว ในโลกนี้ ;
 เป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ;
 และพระธรรมที่ทรงแสดง เป็นธรรมเครื่องออกจากทุกข์ ;
 เป็นเครื่องสงบกิเลส เป็นไปเพื่อปรินิพพาน ;
 เป็นไปเพื่อความรู้พร้อม เป็นธรรมที่พระสุคตประกาศ ;
 พวกเราเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้ว จึงได้รู้อย่างนี้ว่า ;
 แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์ ;
 แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์ ;